

Dosarul nr. 2ra-1076/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Teleneshti (jud. Gh.Popa)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M.Guzun, A.Malfi, I.Dutca)

ÎNCHEIERE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean împotriva administratorului autorizat Anatol Nacu, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la obligarea de a perfecta documentele prevăzute de lege pentru înregistrarea vechimii în muncă a angajaților SRL "Moldagrocon" și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 15 decembrie 2018, reclamanții Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean au depus cerere de chemare în judecată împotriva administratorului autorizat de insolvabilitate Nacu Anatolie, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind obligarea de a perfecta documentele prevăzute de lege pentru înregistrarea vechimii în muncă a angajaților SRL "Moldagrocon" și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanții au menționat că, la data de 22 februarie 2016, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea BC "Moldova-Agroindbank" SA privind declararea insolvabilității SRL "Moldagrocon".

Au menționat că, la data de 02 iunie 2016, Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia nr.2i-182/16 cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate a SRL "Moldagrocon".

Au indicat reclamanții că, la data de 10 martie 2017, pârâtul - administratorul autorizat Nacu Anatolie a luat toate documentele, cunoscând despre faptul că, aceștia sânt angajați ai întreprinderii, și nu au fost concediați, continuând să lucreze, să efectueze paza bunurilor masei debitoare și prezintă regulat dările de seamă fiscală ale întreprinderii.

Au relatat că, în statele întreprinderii au rămas să lucreze trei persoane: Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean, iar de la data de 02 iulie 2016 și până în prezent Valeriu Duca și Pavel Peșterean efectuează paza bunurilor unității, iar Valentina Duca lunar efectuează perfectarea tuturor documentelor contabile și întocmește rapoarte fiscale ale întreprinderii.

Au susțin reclamanții că, călăuzindu-se de normele regulamentului nr.67-A aprobat prin ordinul din 18 mai 2018 a președintelului Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu scopul de înregistrare a vechimii în muncă a angajaților întreprinderii, au trimis administratorului Anatolie Nacu declarațiile necesare cu anexe formulare, pentru semnarea și aplicarea ștampilei.

Au invocat reclamanții că, pârâtul Anatolie Nacu a primit această declarație la data de 28 septembrie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție, însă solicitările sale au rămas fără soluționare.

Au considerat reclamanții că, prin acțiunile pârâtului, administratorului autorizat Anatolie Nacu, li se încalcă dreptul la muncă, împiedicând evidența stagiului de muncă la Fondul Social de pensii, privându-i astfel de dreptul la pensie, motiv din care, li se cauzează un prejudiciu moral estimat la suma de 50 000 de lei pentru fiecare reclamant.

Au solicitat reclamanții Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean obligarea administratorului autorizat Anatolie Nacu de a perfecta documentele prevăzute de lege pentru înregistrarea vechimii în muncă a angajaților SRL "Moldagrocon" și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei pentru fiecare dintre reclamanți.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 09 decembrie 2019, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean și s-a menținut hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 09 decembrie 2019.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 426 din 15 mai 2018, cu privire la unele aspecte ce țin de evidența stagiului de muncă și la abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1449 din 24 decembrie 2017, s-a dispus că, în scopul completării conturilor personale de asigurări sociale cu informația privind stagiul de muncă realizat până la data de 01.01.1999, în perioada 15 mai-15 decembrie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale va scana informația din carnetele de muncă prezentate de către angajatori, persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător și în prezent nu au statut de angajat, dar dețin carnet de muncă, sau de către persoanele fizice care nu sânt beneficiare de pensii. Conducătorii întreprinderilor, organizațiilor și instituțiilor, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, vor înmâna salariiștilor sau reprezentanților acestora, sub semnătură, carnetele de muncă până la data de 28 decembrie 2018. Înscrierile în carnetele de muncă efectuate până la 01 ianuarie 2019, își păstrează valabilitatea și pot fi utilizate la necesitate.

În vederea executării prevederilor Hotărârii menționate, prin Ordinul CNAS nr.67-A din 18 mai 2018 s-a aprobat Regulamentul privind scanarea informației din carnetele de muncă pentru perioada realizată până la 01 ianuarie 1999 (Monitorul Oficial nr.167- 175/787 din 25.05.2018).

Astfel, instanța de apel a notat că în conformitate cu prevederile pct.7 din Regulament, angajatorul prezintă la Casa Teritorială de Asigurări Sociale din raza de deservire, carnetele de muncă ale persoanelor angajate prin contract individual de muncă, persoanelor aflate în raporturi de serviciu sau alte forme de angajare pe bază de carnet de muncă, care au început activitatea de muncă până la 01 ianuarie 1999 și care nu au solicitat la CTAS stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

Potrivit pct.14. din același Regulament, persoanele fizice, neîncadrate în câmpul muncii, sânt în drept să prezinte individual Casei Naționale de Asigurări Sociale din raza domiciliului, carnetul de muncă aflat în posesie în original, pentru scanare și completare a informației din conturile personale, cu datele despre activitatea de muncă realizată până la data de 01 ianuarie 1999.

În acest sens, instanța de apel a considerat justă concluzia instanței de fond potrivit căreia, între apelanți/reclamanți și intimat/pârât administratorul insolvabilității Nacu Anatolie, nu există careva raporturi de muncă (angajat și angajator) și respectiv, aceștia urmează să se conducă de prevederile pct. 14 din Regulamentul privind scanarea datelor din carnetele de muncă ale persoanelor asigurate, urmând să prezinte personal carnetele de muncă în original, pentru scanarea informației.

La 06 mai 2021, Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integral a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs s-a menționat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a constatat și elucidat obiectiv toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei inclusiv a interpretat în mod eronat legea.

Au relatat recurenții că le-a fost încălcat dreptul de proprietate, garantat de art.46 din Constituție, art.1 Protocolul nr.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO și art.20 din Constituție.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 februarie 2021 și a fost expediată participanților la proces la 16 martie 2021 (f.d.167-168). Prin urmare recursul declarat la 06 mai 2021 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 20 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și a

înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia, însă în termenul stabilit nu a fost depusă referința.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este

evidențiată în cererea de recurs declarată de Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Valeriu Duca, Valentina Duca și Pavel Peșterean, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru